

Uroczystość Wniebowzięcia NMP

15 sierpnia 2021

s.Franciszka, Koinonia św. Pawła

W słowie Bożym z Ewangelii wg św. Łukasza, które dzisiaj rozważamy, rozbrzmiewa prawda, że Maryja jest Matką Pana. Jest Ona postacią centralną w scenie nawiedzenia, choć więcej mówi Elżbieta. Monolog Elżbiety brzmi jak uroczysta pieśń liturgiczna, która czci Maryję jaką Matkę Pana. Taka jest bowiem wiara Kościoła, który od początku głosi zmartwychwstałego Pana i czci Jego Matkę!

Elżbieta, kontynuując pozdrowienie anioła Gabriela z wydarzenia Zwiastowania, uznając Jej wywyższenie i sławiąc wiarę Maryi, mówi: Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana (Łk 1,45). Błogosławieństwo wypowiedziane przez Elżbietę na pierwszym miejscu odnosi się do Maryi, jednak obejmuje również wszystkich, którzy z wiarą przyjęli słowo Boże i wcielają je w życie. Następnie w swoim hymnie, który jest odpowiedzią na słowa Elżbiety i wyrazem jej wiary, Maryja wielbi Tego, który dokonał w Niej tak wielkich dzieł. Niczego nie przypisując sobie, reprezentuje Ona wszystkich, którzy doświadczyli dobrodziejstw Boga. Wypowiada słowa uwielbienia w swoim imieniu, ale również w imieniu uciśnionych, poniżonych, głodnych, ubogich i wszystkich, dla których Bóg jest potężnym obrońcą i zbawicielem. Przestrzega nas przed pychą i wyniosłością oraz nierozumnym bogaceniem się, ponieważ jest to fałszywy obraz człowieka i jego wielkości. Pochwala postawę ubóstwa, pokory, uniżenia i zaufania miłosierdziu Bożemu. Również Jezus mówi o takim stylu życia, który prowadzi do prawdziwego wywyższenia (zob. Łk 6,20-21;18,14).

Kantyk Maryi uczy nas zaufania do Boga oraz patrzenia na dzisiejszy świat oczami nadziei i wiary. Chociaż doświadczamy obecnie wiele niesprawiedliwości, cierpienia i nieszczęść, Bóg jednak działa w nim, przemieniając go swą łaską i miłosierdziem. Każdy może wypowiadać słowa tej pieśni jako własne, każdy może znaleźć osobiste motywy uwielbienia Boga. Największą motywacją wysławiania Boga jest wiara w Jezusa, który umarł za wszystkich ludzi i pragnie wszystkich doprowadzić do domu Ojca, tam, gdzie przebywa Matka Pana, która wytrwale szła w pielgrzymce wiary. Podobnie nasze życie jest pielgrzymowaniem w wierze do nieba, do życia wiecznego. Jeśli chcemy, by kiedyś nasza wiara była wywyższona i ukoronowana jak wiara Maryi, potrzebujemy, by była nieustannie ożywiana słowem Bożym i świadomością, co uczynił dla mnie Bóg, posyłając swojego Syna zrodzonego z Maryi.

O jakich wielkich rzeczach możemy dzisiaj my opowiedzieć i uwielbić Boga? Maryja jako Izraelitka sławi i uwielbia swego Pana, a ja jako chrześcijanin, za co chcę Go dzisiaj uwielbić, Tego, który własną śmiercią otworzył mi niebo i kiedyś weźmie mnie do siebie jako swoje dziecko, wywyższając moją wiarą i mówiąc: „Błogosławiony jesteś przez Pana, bo uwierzyłeś we wszystkie moje słowa i obietnice”. Warto zastanowić się dzisiaj nad własną historią życia, która jest historią zbawienia i w której działa Bóg, miłując mnie i okazując swoje miłosierdzie.

Centrum historii jest Jezus Chrystus, Jego przyjście, Wcielenie, śmierć i zmartwychwstanie, oraz chwalebny powrót. Czymże jest wiara w Chrystusa? Niektórzy ją wyśmiewają, odrzucają, łatwo z niej rezygnują. Dla nas chrześcijan jest wszystkim. Jeśli ją odrzucimy, zrezygnujemy, co nam pozostanie? Czego się uchwycimy, co będzie źródłem naszej nadziei? Wiara w Chrystusa daje nam życie wieczne. I właśnie o tym przypomina nam dzisiaj Matka naszego Pana, Jezusa Chrystusa.

Święta Maryjo, Matko mego Pana, Twoja wiara prowadzi nas.

Zwróć swe oblicze na Twoje dzieci Ziemi w niebiosach.

Przed nami długa droga i już noc ogarnia nas.

Wstawiaj się u Chrystusa Ziemi w niebiosach.